

היא יורדת לסוך את פצעיהם של אנשי הפונדק שפגעו בו.
ואז מתנפלים על אלדונה אנשי הפונדק ואונסים אותה, בסצינת אונס חזקה.

★ ★ ★

"בידנו תודעים"

מ'י היא דולסינאה אלדונה שהסכימה להיאנס על הבמה? זוהי בתיה אוסי טרובסקי, צברית אמיתית, שעלתה לארץ מרוסיה בגיל צעיר מאוד, עברה דרך ארוך כה על הבמה הישראלית, והספיקה אפילו להיות, לפני הרבה זמן, מירלה הצעירה בהצגת המכשפה.

יש לה היום כבר בן בגיל 17, היא לא צעירה, וכמו לאלדונה במחזה גם לה אין הרבה אשליות ביחס לעולם ולחיים.

"העולם זה ערימת זבל, וכולנו תולעים הנוחלות עליו", אומרת אלדונה שבמחזה. "לכו לדיזנגוף ותראו כמה אלדונות יש שם", אומרת בתיה אוסטרובסקי בחיים, "דיזנגוף מלאה אלדונות. מובן שכולן רוצות להיות דולסינאות, אבל התנאים הסוציאליים עושים מאיתנו אלדונות".

בתיה אוסטרובסקי, אלדונה, אינה הי בחורה היחידה במחזמר שעוררה את זעם

טחנות המין של גודיק, כשבידיהם ההגות הי שלופה בצורת עט נובע, ומתחתם הסוס הי נאמן רווינסטה, הדומה משום מה לכיסא.

★ ★ ★

"אין כל הבדל"

כ' די לדעת מי מכל האנשים הללו צודק אין ברירה אלא ללכת לראות את המחזמר ולהחליט. הקטעים הנועזים מתחילים כשדון קישוט פוגש באלדונה, מלצרית בהמית, העוסקת בונות, מדברת בשפה גסה ומתנהגת בצורה המוגנת עם כל גברי המקום.

"כל זוג זרועות שוות בחושך / מי זה הלך — ומי החל", היא טוענת, "לי הי שיעור עלה ביוקר / גבר אנלי רק משתי דל / אך כל הגברים שווים בבוקר / אין כל הבדל / אין כל הבדל".

אבל כשדון קישוט מסתכל על האשה המוגנת הזאת, הוא רואה בה דבר אחר לגמרי, הוא רואה אותה כ"ציפור נשמתו של כל גבר", כ"בתולה הבתולות". הוא סוגד לה ומעריץ אותה, ומחליף את שמה מאלדונה לשם אצילי טהור: דולסינאה.

כשהוא מדבר אליה מילים נשגבות, נצ משהו בנפשה. היא משתנית: ולפי בקשתו

גמזו אומר:

...אכסהיביציה וולגארית...

...סצינות חסרות-טעם...

גודיק אומר:

...סצינה ברוטאליה...

...הכרחית כניגוד לאידיאל...

בנו, יוסי גמזו, שביקר את המחזה ברדיו וטען ש"האונס היחיד שם היה אונס הטעם הטוב".

אל מקהלת המחזה הצטרפו לאט לאט מבקרים נוספים שטענו שהמחזמר הוא טוב, מבדר, מהנה, מלא קצב תנועה ו"משחק טוב, אבל קבלו על הסצינות הנועזות המקלקלות אותו".

כשם שהסתער דון קישוט המקורי על טח נות'הרוח, כן הסתערו המבקרים אניג'הטעם, שומרי המוסר הצרופ של המאה שעברה, על

שהמסך ירד על איש למאנשה, סערו באולם מחיאות כפיים. השחקנים הורידו את האיפור מהפנים, וחיוכו בקוצר רוח ל"ביקורת של מחר".

למחרת הופיעה הביקורת של חיים גמזו, בביקורת הזאת הביע גמזו את זעמו על "האכסהיביציה הולגארית" עם "סצינות נועזות חסרות טעם המצויות במחזה". הוא הביע את תקוותו שגודיק יוציא אותן מן הי הצגה.

ביום שלאחרי זה הצטרף לדעתו גם

הסצינה שהוגדרה כשיא חד

הסצינה הנוראית: ששום רקדנית לא רצתה לבצע: הערבית פרמינה, הממשיכה לרקוד כשדון קישוט מחזיק את חזה בידיו. האחת שהטעה: נירה ירון, המונדרת בתוכניה כאקורדיאניסטית ודוגמנית צילום.